

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาการ
สาธารณสุข ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน
ต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข
เมื่อปีการศึกษา 2528 จำนวน 27 คน ครูผู้สอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข
ที่ได้รับการอบรมการใช้หลักสูตร เมื่อปีการศึกษา 2528 จำนวน 54 คน และบุคลากรทาง
การศึกษาที่ทำหน้าที่ในการนิเทศก์การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข
ทุกเขตการศึกษา จำนวน 12 คน รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 93 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ที่สร้างในลักษณะแบบสอบถาม
ซึ่งมีทั้งหมด 3 ลักษณะ คือ แบบเลือกตอบ (check list) แบบมาตราส่วนประเมินค่า
(rating scale) และแบบปลายเปิด (open ended)

ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขา
การสาธารณสุข คู่มือการใช้หลักสูตร คู่มือการสอน หนังสือเรียน วารสารและเอกสารต่าง ๆ
รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ซึ่งมีทั้งหมด
4 ตอน ได้แก่



- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
- ตอนที่ 2 สภาพการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข
- ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข
- ตอนที่ 4 ความคิด เห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นแบ่งเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา ชุดที่ 2 สำหรับครูผู้สอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข แบบสัมภาษณ์ทั้ง 2 ชุดจะมีความแตกต่างกันเฉพาะตอนที่ 1 เท่านั้น

2. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปหาความตรงตามเนื้อหา (validity) โดยนำแบบสัมภาษณ์ไปปรึกษาขอคำแนะนำและความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง จำนวน 7 ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

เกณฑ์การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิมีดังนี้ 1) เป็นอาจารย์ผู้สอนในสถาบันผลิตครู และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป 2) เป็นศึกษานิเทศก์ที่ทำหน้าที่นิเทศการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขในโรงเรียน 3) เป็นคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข

3. นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้ (try out) กับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มประชากรจำนวน 20 คน เป็นผู้บริหาร 5 คน และครูผู้สอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขจำนวน 15 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่า .80 และทราบข้อบกพร่องของแบบสัมภาษณ์ แล้วปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งสภาพการใช้หลักสูตรออกเป็น 6 ด้าน และปัญหาการใช้หลักสูตรรวมทุกด้าน ดังนี้

สภาพการใช้หลักสูตรและปัญหา

- 1) ด้านหลักสูตร
- 2) ด้านการจัดกิจกรรม
- 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 4) ด้านการแนะแนว

- 5) ด้านการวัดและประเมินผล
- 6) ด้านสถานที่ดูงานหรือฝึกปฏิบัติงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเองโดยเริ่มสัมภาษณ์บุคลากรทางการศึกษาเป็นกลุ่มแรกทั้ง 12 คน เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2530 ถึงวันที่ 12 ตุลาคม 2530 สำหรับผู้บริหารและครูผู้สอนได้เริ่มทำการสัมภาษณ์เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2530 ถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2531

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติ และแปลผลตามลำดับดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check list) ผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่ของคำตอบ คิดเป็นร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและความเรียง
2. แบบสัมภาษณ์ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scales) 4 ลำดับ มีการกำหนดระดับคะแนนและแปลค่าดังนี้

2.1 ในการประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนดังนี้

มีความเหมาะสมมากที่สุดหรือมีการปฏิบัติมากที่สุด	เท่ากับ	4	คะแนน
มีความเหมาะสมมากหรือมีการปฏิบัติมาก	เท่ากับ	3	คะแนน
มีความเหมาะสมน้อยหรือมีการปฏิบัติน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
มีความเหมาะสมน้อยที่สุดหรือมีการปฏิบัติน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

2.2 ในการจัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมหรือเป็นรายข้อแปลค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.00	หมายถึง มีความเหมาะสมหรือมีการปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง มีความเหมาะสมหรือมีการปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง มีความเหมาะสมหรือมีการปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง มีความเหมาะสมหรือมีการปฏิบัติน้อยที่สุด

2.3 ในการประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนดังนี้

มีปัญหามากที่สุด	เท่ากับ	4 คะแนน
มีปัญหามาก	เท่ากับ	3 คะแนน
มีปัญหาน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
มีปัญหาน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

2.4 ในการจัดระดับของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมหรือเป็นรายข้อ แปลค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.00	หมายถึง มีปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง มีปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง มีปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

3. นำมาแจกแจงความถี่หาค่าเฉลี่ย หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติของค่าเฉลี่ย โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างของค่าเอฟ (F-test) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระโดยการทดสอบค่าเอฟตามวิธีของ เชอเฟ้ (Scheffe' test)